

Sjul Svensson 1799-1902

På Överhogdals kyrkogård finns en gravsten över en man som levde under tre århundraden. Sjul Svensson var född 1799 och avled 1902. Han var då landets äldste manlige invånare och levde under sex kungars tid!

I Östersundsposten den 11 december 1899 finns ett reportage om Sjul:

f. bonden Sjul Svensson i Överhogdal fyller i övermorgon 100 år. Han föddes den 13 december 1799 i gården Svens i Överhogdals kyrkby. Fadern, Sven Esbjörnsson, var bonde även han. Av barnen övertog den äldre brodern Esbjörn enligt gammal landssed hemmanet.

Sjul åter slog sej på handel jämte det att han förrättade sina gårdssysslor. Uppmuntrad genom en hästaffär, på vilken han som 17-åring tjänade 10 rdr, började han nu göra fågeluppköp hellre än att själv fresta den osäkra jaktlyckan. Och snart gjorde han långresor med fågel, skinn och smör till Stockholm, med kreatur till Gefle, lin till Norge o s v. Fågel betalades den tiden 16 á 18 sk. järpräknigen, och gott om fågel var det så att han hemma i socknen kunde köpa hela lass av detta vilt.

Genom affärerna gjorde han sej en liten vacker besparing så att han för egna kontanta medel kunde köpa sej ett hemman år 1831. Detta betalade han med 1500 rdr. Samtidigt gifte han sej. Hemmanets jord var i vanhävd och åbyggnaderna förfallna men med omtanke, sparsamhet och driftighet satte han snart den förra i bättre stånd och nybyggde husen. En stor barnskala växte upp, 10 st, och barken måste ej sällan tillgripas. Men huset stod sej bra ändå. Vetgirigt sökte han genom läsning förmera sitt vetande utöver vad den dagliga erfarenheten gav och såsom den ende egentligen skrivkunnige i sitt lilla samhälle uppbar han en lång tid förtroendet att vara dess sockenskrivare.

Som födorådstagare bor nu den blide åldringen hos en son, vilken övertagit hemmanet. Hustrun är länge sedan avliden, av barnen leva sju, varjämte han räknar 15 barnbarn och två barnbarnsbarn.

Den gamle är, säger Ö.P, ännu livlig och berättar gärna. Hørseln och synen äro dock mycket försvagade. Från tidiga år har han åtnjutit en så god hälsa, att han

ej en enda dag varit sjuk och följaktligen aldrig behövt anlita läkare och aldrig förtärt ett uns medicin. Men så har han också fört ett regelbundet och stilla liv med sunda vanor. Sprituosa hade han ej smakat före sitt 35:e år och sedan blott undantagsvis och med måttlighet förtärt starka drycker. Tobak brukade han ej förrän han nådde 60-talet, men då började han röka, och nu är pipan ett kärt sällskap under de långa ensamhetsstunderna. Ett förnöjsamt och glatt lynne har för övrigt följt med honom livet igenom.

Not: Järpräknig var en skala för prissättning där en tjäder motsvarade tre järpar eller två orrar.

Ur Vävtråden Årgång 1 – 1962

